

ทางออกที่ดีที่สุดสำหรับนายกฯ ทักษิณ

ประเวศ วะสี

๑๖ มีนาคม ๒๕๕๙

“แล้วมันจะจบลงอย่างไร”

เป็นคำถามที่ได้ยินมากที่สุด เพราะมองไม่ออกว่าวิกฤตการณ์การเมืองในปัจจุบันจะยุติลงอย่างไร บางคนก็เรียกร้องให้สามัคคี ให้ปรองดองกัน ให้สมานฉันท์ ให้ถอยคนละก้าว เหล่านี้เหมือนคำอธิษฐานที่ยากจะเป็นไปได้ เพราะความสงบเรียบร้อย ความสามัคคี และความสมานฉันท์จะมีได้ต่อเมื่อมีความถูกต้อง

ถ้าความไม่ถูกต้องยังดำรงอยู่ การเรียกร้องความสามัคคี นอกจากไม่ได้ผลแล้ว ยังเหมือนเป็นการสนับสนุนให้ความไม่ถูกต้องดำรงอยู่ต่อไป

ประเด็นคือนายกรัฐมนตรีถูกกล่าวหาด้วยข้อหาที่ฉกรรจ์ ว่าขาดความสุจริต หาประโยชน์เข้าตัว ด้วยการหลีกเลี่ยงกฎหมาย โดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ของชาติ

นักการเมืองใด ๆ อาจถูกกล่าวหาด้วยข้อหาร้ายแรงได้ แต่ระบบจะพยายามวางทางออกที่การมีกลไกอิสระต่าง ๆ ที่น่าเชื่อถือเข้ามาสืบสวนสอบสวน แต่นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันถูกกล่าวหาว่าใช้อำนาจและเงินเข้าครอบงำแทรกแซงองค์กรอิสระจนหมดสิ้น จนองค์กรต่าง ๆ เหล่านี้หมดศักดิ์ศรีและความน่าเชื่อถือ ทำให้ปิดทางออกที่ควรจะมี

อีกวิธีหนึ่งเมื่อนายกรัฐมนตรีถูกกล่าวหาด้วยเรื่องร้ายแรงคือตั้งคณะกรรมการอิสระขึ้นมาสอบสวนนายกรัฐมนตรี ดังกรณีที่ผ่านมากรณีเรียดแซชเชอร์ นายกรัฐมนตรีอังกฤษ ถูกกล่าวหาว่ากระหายเลือด นำคนอังกฤษไปตายในสงครามโปแลนด์ แซชเชอร์ได้ตั้งลอร์ดแฟรงค์ซึ่งคนอังกฤษเขานับถือกันว่าเป็นกลางอย่างยิ่ง มาเป็นประธานสอบสวนนายกรัฐมนตรี มีอำนาจในการเรียกเอกสารและบุคคลมาให้การได้อย่างเต็มที่ รายงานของลอร์ดแฟรงค์ทำให้ประเด็นนี้ตกไป ผมเคยเสนอให้นายกรัฐมนตรีตั้งคณะกรรมการที่เป็นกลางขึ้นมาสอบสวนนายกรัฐมนตรี เพื่อเป็นทางออก แต่ทางนี้ก็ถูกปิด และสถานการณ์ได้เลยเรื่องนี้ไปแล้ว

เมื่อไม่มีทางออกอย่างอื่น จึงเกิดการชุมนุมเรียกร้องให้นายกรัฐมนตรีลาออก ที่พัฒนามาเป็นเครือข่ายพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย หรือเรียกกันว่า การเมืองภาคประชาชน การเมืองภาคประชาชนเป็นสิ่งที่ทั้งถูกกฎหมายและถูกต้อง เพราะลำพังการเมืองของนักการเมืองต่อให้ดีอย่างไร ก็ยากที่จะถูกต้อง ถ้าปราศจากการเมืองภาคประชาชนคอยติดตามกำกับตรวจสอบ เนื่องจากศีลธรรมจะต้องเป็นหลักของแผ่นดิน การเมืองภาคประชาชนจะต้องเป็นพลังทางศีลธรรม

นายกรัฐมนตรีก็ยืนยันแข็งขันว่า “ไม่ยุบสภาไม่ลาออก”

แต่ในที่สุดก็ตัดสินใจยุบสภาเมื่อวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ โดยหวังว่าจะเป็น การออก จากวิกฤต ที่เรียกว่าคืนอำนาจให้ประชาชน แต่ก็นำไปสู่วิกฤตการณ์การเลือกตั้ง ต่อไป เพราะ พรรคฝ่ายค้านคว่ำบาตรการเลือกตั้ง

การแข่งขันใด ๆ ต้องมีความยุติธรรม จึงจะเป็นการแข่งขัน

ความยุติธรรมคือคู่แข่งจะต้องมีความใกล้เคียงกันในทุก ๆ ทาง ไม่ใช่ไปเอาผู้ใหญ่กับเด็ก มาแข่งกัน เอาเศรษฐกิจกับยาจกมาแข่งกัน เอาช่างกับมดมาแข่งกัน

ในขณะที่กลุ่มทุนใหญ่ที่มารวมตัวกันเป็นพรรคไทยรักไทยมีทุนเป็นแสน ๆ ล้านเปรียบ เหมือนช้าง ปชป. ชาตินิยม มหาชน นั้นถ้ามีทุนบ้างก็คงน้อยเต็มที ทรท. ยังถืออำนาจรัฐอยู่ด้วย และไม่มี ความน่าเชื่อถือใด ๆ ว่าจะไม่ใช่อำนาจรัฐเอาเปรียบคู่แข่ง

เมื่อทุนใหญ่ถืออำนาจรัฐ – ชนะเลือกตั้ง – เป็นรัฐบาล – สืบผลประโยชน์ทำให้ทุน ของตัวใหญ่ขึ้น – เลือกตั้ง – เป็นรัฐบาล – สืบผลประโยชน์ทำให้ทุนของตัวใหญ่ขึ้น.....

ทำให้เกิด “วงจรอุบาทว์แห่งการเลือกตั้ง” แต่เรียกมันว่ากติกาประชาธิปไตย พรรค ฝ่ายค้านจะรู้ดีที่ สุดว่าเข้าไปสู่วงจรอุบาทว์แห่งการเลือกตั้ง เขาต้องหมดเนื้อหมดตัว ล้มละลาย แน่ เขาจึงบอยคอตหรือคว่ำบาตรการเลือกตั้ง ทำให้การเลือกตั้งกลายเป็นเรื่องโง่ไป

การเลือกตั้งจึงแก้ปัญหาไม่ได้ด้วยประการฉะนี้

สมมติว่าลากไปถึงการเลือกตั้งในวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๔๙ ได้ แนนอนว่า ทรท. ได้รับการ เลือกตั้ง แต่อาจตั้งรัฐบาลไม่ได้ หรือตั้งได้ก็ทำหน้าที่ไม่ได้ เพราะคนที่เกลียดและไม่เชื่อถือว่าว่างใจ คุณทักษิณ ประกอบไปด้วย นักศึกษา คณาจารย์ สื่อมวลชน ชนชั้นกลาง ข้าราชการที่สุจริต ตลอดไปจนพระราชวงศ์ และองคมนตรี

ถึงคุณทักษิณจะกลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีอีก วิกฤตการณ์ทางการเมืองก็ไม่จบหรืออาจ รุนแรงมากขึ้น

จะเห็นได้ว่าทางออกต่าง ๆ ตีบตันไปหมด และคุณทักษิณมีส่วนสำคัญในการสร้าง โครงสร้างที่ปิดล้อมตัวเองให้ออกไม่ได้

ขณะนี้ทั้งสองฝ่ายคือฝ่ายคุณทักษิณและฝ่ายพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตยต่างตก อยู่ในความกลัวคือคุณทักษิณก็กลัว ว่าถ้ายอมลงจากอำนาจ อีกฝ่ายจะเข้ามาขูดคูด้อยและเสนอให้ ยึดทรัพย์ ข้างฝ่ายพันธมิตรฯ ก็กลัวว่าถ้าประนีประนอมราชข้อ จะไว้ใจคุณทักษิณไม่ได้ว่าจะไม่มา อ้อมฆ่าตามกิตติศัพท์ จึงไม่มีทางถอยหรือประนีประนอมกันได้

เมื่อตีบตันไปหมดแล้ว จะเป็นไปหรือมีทางออกอย่างไร

หนึ่ง รุนแรงแตกหัก นั่นคือคุณทักษิณไปฆ่าใคร หรือใครฆ่าคุณทักษิณ ซึ่งก็จะก่อเวรก่อ กรรมอื่น ๆ ต่อไป ในฐานะชาวพุทธเราย่อมไม่อยากจะเห็นเช่นนั้น

สอง เกิดการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานในตัวตน (Transformation) ตามปรกติปัญญาชนมี ความทุกข์และก่อความทุกข์ให้ผู้อื่น เพราะธรรมชาติพื้นฐานในตัวตนที่เห็นแก่ตัวหรือเอาตัวตน เป็นใหญ่ การที่จะเปลี่ยนแปลงธรรมชาติพื้นฐานในตัวตนเป็นไปได้ยาก แต่การเปลี่ยนแปลงขั้น พื้นฐานในตัวตนก็เกิดขึ้นได้ โดยเกิดการเปลี่ยนแปลงในความรู้สึกนึกคิด เห็นโลกและเห็นคนอื่น

ในมุมมองใหม่ เห็นความเป็นหนึ่งเดียวของสรรพสิ่งทั้งหมด เกิดความรักอันไพศาลต่อเพื่อนมนุษย์ และธรรมชาติทั้งหมด มีความสุข ความเป็นอิสระ และมีความสร้างสรรค์อย่างยิ่ง อันเป็นไปเพื่อการอยู่ร่วมกันด้วยสันติ

การจะเกิดการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานในตัวตนเกิดขึ้นได้หลายทาง ในที่นี้จะขอกว่าถึง ๓ วิธี คือ

- (๑) มีประสบการณ์ใกล้ตาย (near-death experience) คนที่ใกล้ตายแต่ไม่ตายหลายคน เกิดการเปลี่ยนแปลงในตัวเองอย่างสิ้นเชิง กลายเป็นคนใหม่ที่จิตใจอย่างยิ่ง
- (๒) การออกไปนอกโลกแล้วมองมาเห็นโลกทั้งใบ มนุษย์อวกาศชื่อ เอ็ดการ์ มิทเชลล์ ยืนอยู่บนดวงจันทร์มองมาเห็นโลกทั้งใบแล้วจิตใจเปลี่ยนแปลงโดยสิ้นเชิง เพราะเห็นความเป็นหนึ่งเดียวของโลกทั้งใบ เกิดความรักอันไพศาลต่อเพื่อนมนุษย์และโลกทั้งหมด
- (๓) เจริญศีล สมาธิ และปัญญาภาวนา โดยจะเป็นฆราวาสหรือเป็นพระก็แล้วแต่

ทางออกที่ดีที่สุดของนายกฯ ทักษิณคือ เกิดการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานในตัวตน ซึ่งจะช่วยให้พบความสุขสงบ และหมดเวรหมดกรรม ไม่ควรคิดกลับมาเป็นนายกรัฐมนตรีอีก ถึงเป็นก็แก้ปัญหาก็ไม่ได้ ปัญหาของประเทศไทยสลบซับซ้อนและยากยิ่ง แก้ไม่ได้โดยวิบูรุษหรือรัฐบุรุษใด ๆ ในภพภูมิของความรู้สึกนึกคิดและพฤติกรรมแบบเดิม ๆ แต่ต้องการยกภพภูมิทางจิตใจให้สูงขึ้น จึงจะแก้ไขได้

ฉะนั้น แม้นคนอื่น ๆ ก็ต้องการการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานในตัวตน การเมืองภาคประชาชนก็ต้องระงับกิเลสในตัวตนด้วย ถ้าชนะแล้วเกิดความอึดเข็ม ก็จะไปพลาดพลั้งเสียหายแก้ปัญหายาก ๆ ไม่สำเร็จ แกนนำพันธมิตรฯ ทั้ง ๕ คน ก็ต้องคิดถึงการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานในตัวเองด้วย การณ์ข้างหน้าจึงจะมีพลังของความถูกต้อง

ถ้านายกฯ ทักษิณ และแกนนำพันธมิตรฯ ทั้ง ๕ คน ออกบวชพร้อมกัน จะเป็นอย่างไรบ้าง บวชสัก ๑ เดือนเป็นอย่างน้อย เจริญศีล สมาธิ ปัญญา อย่างเข้มข้น จนได้ลิ้มรสพระธรรม และเกิดการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานในตัวเอง ถ้าใครตั้งใจจะบวชนานต่อไปอีกก็แล้วแต่

การออกบวชพร้อมกันนี้ ไม่มีการเสียหน้า ไม่มีใครแพ้ ทุกคนเป็นผู้ชนะ การทำความดีคือการชนะ และเมื่อเกิดการเปลี่ยนแปลงขั้นพื้นฐานในตัวตนแล้ว ทุกคนจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศชาติบ้านเมืองอย่างยิ่ง ไม่ว่าจะศึกษาลาเพศหรือยังคงบวชต่อไป

พรรคการเมืองต่าง ๆ จะต้องมาตกลงกันที่จะปฏิรูปการเมืองอย่างจริงจัง จะต้องเลิกพฤติกรรมเดิม ๆ ที่พาบ้านเมืองไปสู่ความวิฤต

ศีลธรรมจะต้องเป็นหลักของแผ่นดิน

กิจกรรมทุกอย่างจะต้องผูกอยู่กับหลักของแผ่นดิน

การเมืองจะต้องเป็นการเมืองศีลธรรม

เศรษฐกิจจะต้องเป็นเศรษฐกิจศีลธรรม

ระบบการศึกษา ระบบสุขภาพ ระบบความยุติธรรม ระบบการสื่อสาร ล้วนต้องมีรากฐาน
อยู่ในศีลธรรม

เราจะคิด ๆ โกง ๆ เอาเปรียบกันแบบศรีธนญชัยต่อไป บ้านเมืองจะไปไม่รอด ขอให้
วิกฤตการณ์ปัจจุบันเป็นการให้การศึกษาแก่เราทุกคนว่า ความถูกต้องเท่านั้นที่จะทำให้เกิดความรัก
ความปรองดอง ความสมานฉันท์ ความเจริญ และความร่มเย็นเป็นสุข (ผมมีปัญญาน้อย ถ้ากล่าว
อะไรไปไม่ถูกใจ ไม่ถูกต้อง หรือเป็นการล่วงเกินต่อผู้ใด ผมต้องขอประทานอภัย)

*****